

АЛЕКСІЙЧУК Ірина Борисівна (16. 12. 1967, м. Свердловськ Луган. обл.) — піаністка, композитор. Член НСКУ (1998). Заслужений діяч мистецтв України (2017). Закін. фортепіанний (1991, кл. *І. Рябова*) та композиторський (1993, кл. *Я. Лапинського*) факультети Нац. муз. академії. Від 1994 працює викл. композиції, інструментування, хорового аранжування та читання партитур на каф. композиції Нац. муз. академії. Лауреат

міжнар. конкурсів. Від 1983 концертує в Україні та за кордоном. Має записи на телебаченні та радіо України, Сербії, Німеччини та США. Індивідуально-стильові пошуки А. відзначаються неоромант. спрямуванням, поєднанням сучас. технік з традиц. культурою, емоційністю, широтою асоціатив. зв'язків, тяжінням до великих цикліч. форм.

Основні твори

«Симфонія для великого симфонічного оркестру» (1995); симф. поеми «Голгофа» (1990), «Відлуння» (1991); симф. сюїта «Фольк-образи» (1989); кантата «Сад божественных п@сней...» на вірші Г. Сковороди для великого мішаного хору а капела (1991); вокал. цикл «Пісні кохання» на вірші стародав. япон. поетів (1996); концертна фантазія «В ніч на Івана Купала» для двох фортепіано (1997); сюїта для двох фортепіано за мотивами повісті М. Гоголя «Вій» (1999).

Рекомендована література

1. Снегірьов О. Ірина Алексійчук // Піаністи України. К., 1997;
2. Пирогов С. Совершенству нет предела // Независимость. 1998, 3 апр.
О. Г. Таранченко

Бібліографічний опис:

Алексійчук Ірина Борисівна / О. Г. Таранченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43738>. — Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).